स शाटीं परितः कक्षां संभ्रान्तः परिवेष्य तां ।
आविध्य दण्डं चिक्षेप सर्वप्राणेन वेगतः ॥ ३६ ॥
स तीर्त्वा सरयूपारं दण्डस्तस्य कराच्च्युतः ।
गोव्रजे बहुसाहस्रे पपातोक्षणां च संनिधौ ॥ ३७ ॥
तं परिष्वज्य धर्मात्मा आ तस्मात् सरयूतटात् ।
आनयामास ता गावस्त्रिजटस्याश्रमं प्रति ॥ ३८ ॥
उवाच च तदा रामस्तं गार्ग्यमभिशान्त्वयन् ।
मन्युर्न खलु कर्तव्यः परिहासो ह्ययं मम ॥ ३९ ॥
एतच्चैव सहस्रं ते गवां गोपिरहं सह ।
ददामि भूयश्च धनं यावदिच्छसि शाधि मां ॥ ४० ॥
इत्युक्तस्त्रिजटो वव्रे यज्ञेयमिति राघव ।
तस्मै रामो ददौ द्रव्यं प्रभूतं यज्ञसिद्धये ॥ ४१ ॥

इत्ययोध्याकाण्डे चित्रविश्राणिको नाम द्वात्रिंशः सर्गः
॥ ३२ ॥